

Landsorganisation, som da vilde være den rette Organisation, med hvilken Ministeriet kunde forhandle om alle de Spørgsmaal, der vedrører Lærernes Interesser, og som ogsaa kunde vælge Repræsentanter til Skoleraadet. Kunde det ærede Medlem gøre noget i saa Henseende, tror jeg, han vilde gavne Lærerne mere end ved at kræve Ministeriets Bestemmelse ændret til Fordel for Landsforeningen med det mindste Antal af Lærere.

Jeg skal derefter vende mig med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rode og til det ærede Medlem Hr. Hauge. Det ærede Medlem Hr. Rode har jo holdt en stor Tale i dette høje Ting, en Tale, som blev meget rosende omtalt i et det ærede Medlem nærstaaende Blad, der blandt andet sagde, at det var en enestaaende Tale, det var en Tale saa tankeklar i sin Opbygning, at selv en aandssvag maatte kunne forstaa den, og at det var en Kraftpræstation af første Rang, en Tale, der var et hvilket som helst Verdensparlament værdig. Nu skal jeg ikke bedrøve det ærede Medlem med i mindste Maade at bestride dette. Jeg vil indrømme, at det virkelig var en Præstation, som ogsaa meget vel kunde være et Verdensparlament værdig. Men jeg tror alligevel, man om denne Tale kan sige det samme, som det ærede Medlem sagde om en anden Tale, nemlig den, som Arbejdsgiverforeningens Formand havde holdt paa Arbejdsgiverforeningens Generalforsamling, om hvilken det ærede Medlem sagde, at det var en Tale, hvori der blev fremsat mange interessante Ting, men hvori der ogsaa fandtes mange banale Bemærkninger. Jeg mener, at man om det ærede Medlem Hr. Rodes Tale ogsaa kan sige, at den indeholdt mange interessante Ting, men den indeholdt ogsaa mange, jeg vil ikke gaa saa vidt som at sige „banale“ Bemærkninger, men jeg vil sige selvfølgelige Ting, Ting, hvorom alle er enige, og som ikke har nogen Nyhedens Interesse for os. De interessante Ting var de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Rode kom med af politisk og maaske social Natur, og de selvfølgelige Bemærkninger var den største Del af det, det ærede Medlem sagde om Valutaspørgsmaalet og de økonomiske Forhold. Jeg skal ikke opholde mig ved, at det ærede Medlem til at begynde med sagde, at Regeringen havde ophævet Valutaraadet. Det ærede Medlem siger: „Regeringen har nemlig nedsat en Valutakommission, meddelte Finansministeren; han kunde ogsaa have meddelt, at Rege-

ringen har ophævet et Valutaraad“. Jeg skal ikke opholde mig ved dette, dels fordi jeg her i dette høje Ting paa et tidligere Tidspunkt har haft Lejlighed til at tilbagevise denne Paastand, dels fordi jeg egentlig tror, at det ærede Medlem Hr. Rode slet ikke sigter til mig, men nærmest sigter til Landbrugsministeren. Naar det ærede Medlem taler om Valutaspørgsmaalet og om økonomiske Forhold, staaer altid Landbrugsministerens Skikkelse for ham i al sin Vederstyggelighed. Det er en kær Tanke, som det ærede Medlem har syslet med lige siden det nuværende Ministeriums Tiltrædelse, at der er et gabende Svælg mellem Landbrugsministeren og mig, og det er en yndet Sport i radikale og socialdemokratiske Blade at tale om den store Uenighed indenfor Ministeriet, en Uenighed, som skulde have naaet et saadant Punkt, at den stakkels Handelsminister vilde blive nødt til i en nær Fremtid at nedlægge sin Portefeuille. Der blev ogsaa der, hvor det kom fra, sagt, at det var ganske unyttigt, om Handelsministeren vilde fremkomme med et Dementi, for der havde været noget om det. Det førte endvidere med sig, at der forleden Nat Kl. 1½ blev ringet paa min Telefon fra et stort socialdemokratisk Blad med den Forespørgsel, om det var sandt, at Handelsministeren havde nedlagt sin Portefeuille. Vor unge Pige, som blev vækket og kom til Telefonen, havde Gudskelov den Aandsnærværelse at sige, at det vidste hun ikke noget om, og det kunde aldrig falde hende ind at gaa ind og vække Ministeren for at spørge, om det var sandt. Jeg skal berolige de ærede Medlemmer af det radikale og socialdemokratiske Parti med, at der ikke bestaar nogen saadan Uenighed mellem den højt ærede Landbrugsminister og mig eller mellem mig og de øvrige Medlemmer af Ministeriet, og jeg skal endvidere sige, at jeg for mit Vedkommende klæber ikke til Taburetten. Jeg har ikke Beg paa det samme Sted, hvor det ærede Medlem Hr. Rode havde Beg, da han var Minister.

Det ærede Medlem siger, at vor Krones synkende Værdi begyndte i Foraaret 1919, og senere hen siger han, at det radikale Parti var Tilhænger af en Afvikling. Det er en Bemærkning, som for saa vidt forbavser mig meget, som jeg ikke rigtig kan forstaa, hvad det ærede Medlem Hr. Rode mener med en Afvikling i denne Forbindelse. Jeg har nemlig forstaaet, at den Afvikling, det radikale Parti var Tilhænger af — og det siger det ærede Medlem ogsaa